

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1884-12-08

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 4 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10253>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 41.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Πᾶσα ἀποσταλὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOYRMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἡ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

8, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

Κύριοι Διδάσκαλοι τῶν χωρίων.

Ὡς εἰς τὸν ἀρ. 37 τῆς «Σάλπιγγος» καὶ σχεδὸν εἰς κάθε ἀριθμὸν ἐκουπάνισα καὶ κουπανίζω τοὺς χωρικούς, ὅτι αὐτοὶ πταίου καὶ δὲν παρουσιάζετε καρπὸς τῶν ἔργων σας ὅσους πρέπει νὰ παρουσιάζητε, καὶ ἔλεγκα ἐκεῖ ἐν πρὸς ἕν, τὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα τὰς παρεμβάλλουν, καὶ ὅταν τὰ ἀνεγινώσκατε ἐλέγετε «μάλιστα! ἔτσι εἶνε! σωστά! ἀξιόλογα!», ὀφείλω, διὰ νὰ φανῶ (τοῦλάχιστον) καὶ ὀλίγον δίκαιος, νὰ στρέψω διὰ μίαν στιγμὴν καὶ πρὸς ὑμᾶς τὸ κόπανόν μου. Θὰ εἶπω καὶ δι' ὑμᾶς τόσον ἀληθῆ ὅσον ἦσαν ἐκεῖνα τὰ πρὸς τοὺς χωρικούς: ἀλλ' ἀρά γε θὰ εἶπητε καὶ τώρα, «μάλιστα! ἔτσι εἶνε»; ἄς ἴδωμεν.

Τὰ περισσότερα σχεδὸν χωρὶς τῆς νήσου ἤρχισαν εὐτυχῶς νὰ ἐνοῶσι τὰ καλὰ τῆς παιδείας, καὶ ὅτι τὰ γράμματα εἶνε ἀναγκασιότατα. ἐφρόντισαν δὲ ὅσον ἠδύναντο, καὶ ἄλλοι μὲν ἔκτισαν νέα σχολεῖα, ἄλλοι δὲ μετεποίησαν οἰκίας εἰς τοιαῦτα, καὶ ἔχουσι διδασκάλους εἰς τοὺς ὁποίους ἐμπιστεύονται τὰ τέκνα των, καὶ ἀναπαύονται ἐπὶ τῆς ἐλπίδος ὅτι τὰ τέκνα των σπουδάζουσι μανθάνουσι γράμματα μορφώνονται καὶ εἶνε μὲν βέβαιον ὅτι ὁ χωρικός νομίζει ὅτι καὶ τὰ γράμματα του πρέπει νὰ μανθάνῃ τὸ παιδί του, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐργασίας του πρέπει νὰ κάμνῃ, καὶ ὅτι ἅμα ἀκούσῃ τὸ παιδί του νὰ τοῦ «διαβάξῃ σὰν τὸ νερόν» τὸν «Ἀπόστολον» ἢ τὸ «Ψαλτήρι» θεωρεῖ αὐτὸ ὅτι «ἐτέλεσε τὰ γράμματα» πλέον καὶ διὰ τοῦτο ἀδιαφορεῖ ἂν τὸ ἀπασχο-

λῇ εἰς τὰς ἐργασίας του, καὶ δὲν τὸ στέλλῃ τακτικῶς εἰς τὸ σχολεῖον, ἀλλὰ δὲν πταίου ἀρά γε εἰς τοῦτο καὶ οἱ διδάσκαλοι, τῶν ὁποίων ἡ ἱκανότης ἴσια ἴσια ἐδῶν πρέπει νὰ γνωρισθῇ, ὅταν φωτίσῃ τὸν χωρικὸν καὶ δώσῃ εἰς αὐτὸν νὰ ἐννοήσῃ, τί θὰ πῇ γράμματα;

Οἱ διδάσκαλοι τῶν χωρίων ἔχουσι γρήν καὶ καθήκοντα πολὺ μεγαλείτερα ἀπὸ τὰ τῶν διδασκάλων τῶν πόλεων, διότι ὁ διδάσκαλος τῶν χωρίων ὀφείλει νὰ διδάσκη περισσότερον τοὺς γονεῖς παρὰ τὰ τέκνα: ὀφείλει νὰ ἐμφυτεύσῃ εἰς τὰς καρδίας τῶν γονέων διὰ καταλλήλου τρόπου τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ γράμματα: νὰ παριστᾷ εἰς αὐτοὺς ζωντῶς τὴν ἀθλίαν ζωὴν καὶ τὴν ζοφεράν εἰκόνα τοῦ ἀγράμματοῦ, προσέχων νὰ μὴ διασαλεύσῃ τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τοῦ χωρικοῦ, διότι τότε ἀπώλετο τὸ πᾶν: νὰ γίνῃται ὁ ἴδιος ἀξίον παράδειγμα τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας, διὰ νὰ ἀκούονται οἱ λόγοι του εὐκρέστως καὶ νὰ καρπορῶσιν αἱ συμβουλαὶ του, καὶ ἐν γένει νὰ ἔχῃ ὑπὲρ ὅσων του ὅτι ἐκλήθη νὰ μορφώσῃ κοινωνίαν ὡς ἀπαιτεῖ αὐτὴν ἡ θρησκεία καὶ ἡ πατρίς. Τοιοῦτος νομίζομεν πρέπει νὰ ἦνε ὁ διδάσκαλος εἰς τὰ χωρία: πᾶς δὲ μὴ τοιοῦτος, καὶ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἀκόμη ὅτι διδάσκει καλῶς τὰ γράμματα, ἀλλὰ ἔρηρ ἄνευ μορφώσεως διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς διαπλάσεως, προτιμότερον νὰ λείπῃ, διότι ἀντὶ ὠφελείας, μεγάλης βλάβης γίνεται πρόξενος: διότι ὡς γνωστόν, ὁ σκοπὸς τῶν γραμμάτων δὲν εἶνε νὰ μάθῃ, κανεὶς νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ γράφῃ

ὀρθῶς μόνον, ἀλλ' εἶνε ἡ μόρφωσις τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας.

Ἄλλ' ἀρά γε οἱ ἐν τοῖς χωρίοις διδάσκαλοι φροντίζουν δι' αὐτὰ ὅλα, ἢ τὸν μισθὸν μόνον περιμένουν, καὶ ἀδιάφορον ἂν τὸν λαμβάνουν δικαίως ἢ ἀδίκως;

Δυστυχῶς εἰς τὰ περισσότερα χωρία εἰνε διδάσκαλοι, πικιδία τινὰ τελειόφυτα καὶ μὴ τῶν ἐν Κύπρῳ γυμνασίων, τινὰ τῶν ὁποίων ἐξεργάμενα αἰφνης τῶν ἐπιτηρήσεων τῶν γονέων των, ἀδυνατοῦσιν ἴσως καὶ ἑαυτοὺς ὡς δεῖ νὰ ρυθμίσωσι, τὸ δὲ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν σέβη τῶν χωρικῶν προσπορίζουσι αὐτοῖς τὸν ἐγωϊσμὸν καὶ τὴν οἴησιν, ἂν δὲν τὴν εἶχον πρὶν, προσπαθοῦσιν εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ ἀποδείξωσι τὴν ὑπεροχὴν ἀξίαν των ἐνώπιον τῶν χωρικῶν ὑφ' ὧν τρέφονται, περιφρονοῦσιν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐμπαίζουσι αἰσχροῦς, διὰ νὰ δείξουν δὲ τὴν σοφίαν των (sic) ἀδιαφοροῦσι περὶ τὰ θρησκευτικὰ, λαλοῦσιν ἐπιτηδὲς δημοσίᾳ μετὰ μεγίστης ψυχρότητος περὶ παντὸς ἱεροῦ, φέρονται μὲ τὸν πλέον βάνανσον τρόπον πρὸς τοὺς χωρικούς ἂν τινες αὐτῶν σφάλωσιν εἰς τι, καὶ ἐν γένει προσπαθοῦσιν νὰ κάμωσι τοὺς χωρικούς κατωτέρους ἀπὸ ὅ,τι ἦσαν, ἐκεῖνοι δὲ νὰ φαίνονται ὅτι δὲν ἐπλάσθησαν ἀπὸ χῶμα ὡς ἐκεῖνοι οἱ βάρβαροι καὶ ἀμαθεῖς χωρικοὶ, ἀλλ' ἀπὸ σιμιδαλλί.

Ὁ χωρικός εἰς τοιαύτην περίστασιν αἰωπᾷ ἐπὶ τινὰ καιρὸν, ἀλλ' ὅταν ἡ κατάστασις αὐτῆ φθάσῃ εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον, τότε τολμᾷ εἰς καὶ τὸν ἀποτεινῇ μίαν οἰανδήποτε προσβολὴν τε-

τέλεσται πιά· τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν τοῦ βρεθῶσι 4, τὴν ἄλλην 24, καὶ τὴν ἐπιούσαν γύρευε δάσκαλον· τί ἔγεινεν; ἔφυγε διὰ νυκτός· τότε οἱ χωρικοὶ ἄς πᾶς τ' ἀνάθημα—λέγουν—ποῦ τὸν τζαιρὸν ποῦθε ἔδω μέσα χατριν δὲν εἶδαμεν· εἶντα θέλομεν καλὲ τοὺς δασκάλους ἐμεῖς; κλ. κλ.» καὶ γίνονται οἱ κύριοι διδάσκαλοι μας ἀφορμὴ νὰ μισήσουν καὶ οἱ χωρικοὶ τὰ γράμματα· ἰδοὺ τὸ καλὸν τὸ ὁποῖον κάμνουν.

Μὰ θὰ μὲ πῆτε δὲν ὑπάρχουν ἐξαιρέσεις; ὑπάρχουν, ἀλλὰ δυστυχῶς εἶνε ἔξ η ρ η μ έ ν α ι αὶ ἐξαιρέσεις μας. Ὑπάγετε εἰς χωρία εἰς τὰ ὁποῖα ἐχηρημάτισε κανένα χρόνον δάσκαλος, —καὶ ὑπάρχουν πολλὰ τοιαῦτα, διότι οἱ κύριοι σοφοὶ μας εἶνε ἀνάγκη κ α θ ε χ ρ ο ν ο ν ν' ἀλλὰ σ σ ο υ ν ἀ έ ρ α—καὶ ἐρωτήσατε διατί ἔφυγεν ὁ δάσκαλος; καὶ θὰ μάθετε χάγια, ὅχι μόνον τοιαῦτα τὰ ὅποια γράφω, ἀλλὰ καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα δὲν γράφονται.

—Καλά, θὰ μὲ πῆτε, τοῦλάχιστον εἰς τὰ γράμματα πῶς τὰ πηγαίνουν ἔστω καὶ ἐν μόνον ἔτος οἱ τοιοῦτοι διδάσκαλοι; —καὶ χρειάζεται ἐρώτησις διὰ τοῦτο; τί θὰ κάμη ἓνας δάσκαλος ἓνα χρόνον; μήπως δύναται νὰ κάμη θαύματα; ἄς τὸν ἀφιναν οἱ ἄθλιοι χωρικοὶ (διότι πάντοτε κείνοι πταίου) νὰ κάμη 2—3 ἔτη καὶ τότε νὰ δῆς; ἰδοὺ ἡ ἀπάντησις· καὶ εἶνε σωστή· καὶ ἐπειδὴ εἶνε σωστή, ἀνάγκη, περισσότερον τῶν 2 ἐτῶν τοῦλάχιστον νὰ μὴ γάμη ἕκαστος διδάσκαλος εἰς ἓν χωρίον· καὶ τοῦτο εἶνε σωστόν, καὶ ἐπιμελῶς φυλάττεται ὑπὸ πολλῶν . . .

Τοιαῦτα τὰ παιγνίδια τὰ ὁποῖα παίζονται εἰς τὰ πλεῖστα τῆς νήσου μέρη, καὶ παρέργονται οἱ χρόνοι ἕνευ οὐδεμιᾶς ὠφελείας, διότι οὔτε τοὺς ἱκανοὺς διδασκάλους δυνάμεθα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ γνωρίσωμεν, οὔτε καμμία ὠφέλεια εἰς τοὺς παιδάς γίνεται.

Ἄς ρίψωμεν τώρα βλέμμα καὶ εἰς τοὺς ὀλίγους ἐκείνους διδασκάλους οἱ ὁποῖοι κ α τ ὠ ρ θ ω σ α ν νὰ διατηρηθῶσιν εἰς τὰς θέσεις των 4—5 καὶ 6 ἔτη.

Ὁ ἰ κ α ν ὁ ς διδάσκαλος ὁ ἐκτελῶν μετὰ ζήλου τὰ καθήκοντά του, ὁ τὴν ὠφέλειαν τῶν μαθητῶν του εἰλικρινῶς ἐπιδιώκων, μετὰ πενταετῆ τὸ πολὺ διδασκαλίαν εἰς μέρος εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ὑπῆρχεν ἄλλοτε διδάσκαλος, ὀφείλει νὰ εὖρη, παραδομένην τεχνολογικῶς τὴν Γραμματικὴν τοῦ Γενναδίου ὅλην, ἐκτὸς τοῦ Ἑτυμολογικοῦ, ἀλλ' ἐν γ ν ὠ σ ε ι, καὶ ὅχι νὰ ἀναγκάζη τοὺς μαθητὰς νὰ τὴν ἀποστηθίζωσι μόνον σὰν παπαγάλοι καὶ τίποτε ἄλλο, ὡς τοῦτο δυστυχῶς οἱ

περισσότεροι κάμνουν, ἀναλόγως δὲ καὶ τὰ ἄλλα μαθήματα ἤτοι Γεωγραφίαν, Κατήχησιν, Ἀριθμητικὴν κτλ.

Δυστυχῶς ὅμως εὐρίσκονται διδάσκαλοι, οἵτινες καὶ μετὰ τεσσάρων ἢ πέντε ἐτῶν διδασκαλίαν, εἰς χωρία μάλιστα εἰς τὰ ὁποῖα ὑπῆρχε καὶ πρὶν διδάσκαλος, δὲν ἠξιώθησαν νὰ διδάξωσι τὴν Γραμματικὴν ὅλην, στέλλωσι δὲ μαθητὰς διὰ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα τῶν πόλεων, οἵτινες δὲν γνωρίζουν εἰσέτι τεχνολογικῶς οὐδὲ τὴν πρώτην σχεδὸν κλίσιν, ἐνφ' ἑαυτοῦ τοῦτο δύο μόνον ἔτη ἤρουν.

Ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαιότατον νὰ τὸ εἴπωμεν τοῦτο διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ βάλωμεν ὑπ' ὄψιν μας, ὡς πατριῶται, ὡς δημοσιογράφοι, καὶ πρό πάντων ὡς σατυρογράφοι· διὰ τοῦτο ἐλπίζω νὰ τύχω τῆς συγγνώμης τῶν διδασκάλων ἐκείνων (ἂν τιχόν εὐρίσκονται) οἵτινες ἠτύχησαν συνεχῶς διδασκαλίαν καὶ ἀνέδειξαν οἴους ἔπρεπε καρπούς. Εἶνε λοιπὸν ἀνάγκη ἀπαραίτητος νὰ γίνηται αὐστηροτέρα ἐξέλεξις περὶ τε τοῦ ποιῶν διδασκάλων ὅταν οὗτοι ἐπέλλωνται εἰς τὰ χωρία, καὶ ἂν ἐκτελῶσιν ὡς πρέπει τὰ καθήκοντά των, διότι φοβούμαι πολὺ, καὶ τὸν φόβον μου τὸν ὑποστηρίζουν πολλὰ πράγματα ὅτι τὰ χρήματα ἐξοδεύονται μάτην. Πικρὰ ἡ ἀλήθεια· καὶ φίλοι μου οἱ πλεῖστοι διδάσκαλοι· πλὴν «φίλος μὲν ὁ Πλάτων φιλότατος δὲ ἡ Ἀλήθεια». Θὰ ἐπανέλθωμεν ἄνω μετὰ ἄλλην γλώσσαν εἰς τοῦτο, καὶ ἔστω εἰς γνώσιν π ο λ ῶ ν.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην περὶ τὴν 8 π. μ. ἀπηγγονίσθη ὁ ἐξ Ἀγαστίνας Ὀθωμανὸς καμηληλάτης ἐκεῖνος ὁ φονεύσας ἄλλον Ὀθωμανόν, διότι τὸν ἐχαιρέτησεν Ἑλληνιστί. Πῶς συνέβη ὁ φόνος οὗτος, ἐγράψομεν εἰς τὸν ἀρ. 22 τῆς «Σαλπιγγος». Οἱ συγγενεῖς τοῦ φονεύου δὲν ἔπαυσαν παρακαλοῦντες καὶ τηλεγραφικῶς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Μ. Ἀρμωστὴν νὰ μεταβάλῃ τὴν θανατικὴν ποινὴν εἰς δεσμὰ, ἀλλ' ἀπάντησιν ἐλάμβανον ὅτι δὲν δύναται ἐκεῖνος ν' ἀναμιγθῇ εἰς τὰ τῶν δικαστηρίων, καὶ ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ τοιοῦτόν τι. Ὁ φονεὺς ἔχασε τὸν ὕπνον πρὸ 5, ὡς λέγουν ἡμερῶν, τὸ δὲ ὠραῖον, ὡς λέγουν, πρὸσωπόν του ἐφαίνετο φλογισμένον. Καθ' ὅλην τὴν ἀπὸ τοῦ φρουρίου μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ὁδόν, ἐζήτηε συγχώρησιν ἀπὸ τῶν παριόντων. Λυπηρὸν τῶ ὄντι ἡ θανατικὴ ποινὴ ἔστω καὶ κατὰ κκούργων ἐδιδόμενη, ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι καὶ κατόπιν συνεχῶν ἀπαγγονίσεων δὲν παύουν οἱ φόνοι. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὠραν ἀπηγγονίσθησαν, ὡς λέγεται, καὶ

οἱ εἰς τὰ ἄλλα διαμερίσματα καταδικασθέντες εἰς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Κακουργιοδικείου.

Φίλε Σαλπικτῆ!

Θὰ γράφω ὑμῖν ἐκ τῆς πρωτεύουσας πολλὰ πράγματα καὶ πρόσεχε νὰ τὰ δημοσιεύης ὅλα, διότι ἡ πρωτεύουσα ἦτο, εἶνε καὶ θὰ ἦνε τὸ κέντρον τῆς νήσου, ἐκτὸς ἐὰν φυσικῆ τις διατάραξις διαχωρίσῃ τὴν πατρίδα τῆς Ἀφροδίτης εἰς δύο, ὅπως διεχώρισεν αὐτὴν ἄλλοτε ἐκ τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἴσως τῆς Συρίας, κατὰ τοὺς φυσιολόγους, οἵτινες δὲν εἶδον βεβαίως τίποτε, ἀλλ' ἔχοντες, φαίνεται, τὸν Ἅγιον Γεώργιον καβαλλάρην καὶ λάμποντα πλησίον των, ἀρέσκονται νὰ διέρχωνται τὸν χρόνον των ἐν εἰκασίαις καὶ νὰ μελετῶσι τὴν φύσιν, ὡς λέγουσιν, ὡσεὶ ἡ φύσις νὰ ἦτο ἀλφαβητάριον. Λοιπὸν θὰ γράφω ὑμῖν πολλὰ πράγματα, τόσον πολλὰ, ὡστε νὰ ἰσοδυναμῶσι τῷ μηδενί, καὶ ἐάν τινες τῶν συνδρομητῶν σας δὲν ἔχωσι καλὸν τὸν στόμαχον, ὅπως τὰ χωνεύωσι, τοῖς συμβουλεύω νὰ πάρωσιν ἐν κ ε ρ α σ ὠ ἢ μίαν ὀ λ γ α ν, ἢ ἐν π ι κ ρ ὶ ν, τὰ ὁποῖα ἀπεδέχθησαν χωνευτικώτατα. Ἄλλ' ἐδῶ τὸ κ ε ρ α σ ὠ, ἢ ὀ λ γ α καὶ τὸ π ι κ ρ ὶ ν εὐρηνται παρὰ τοῖς κυρίοις Χριστοφίδῃ καὶ Παύλῳ, πωλούμενα εἰς τὴν συγκαταβατικὴν τιμὴν τοῦ ἡμίσεως σεληνίου· ἐν Λεμησσῷ ὅποια πωλοῦνται παρὰ ταῖς ὠραῖαις καὶ μαγευτικαῖς ἄρα γε ζυθοπώλεσιν; Ἡμεῖς οἱ ἐν Λευκωσίᾳ, δηλ. ἡμεῖς αἱ δύο προνομιούχοι δωδεκάδες, οἵτινες φοιτῶμεν τακτικῶς εἰς τὰ καταστήματα τῶν κ ε ρ α σ ὠ καὶ τῶν π ι κ ρ ὶ ν, ζηλεύομεν, νῆ τὸν Δία, ὑμᾶς τοὺς παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Ὀλύμπου οἰκοῦντας μακάρους, οἵτινες ἐκτὸς τῶν νυμφῶν σας, ἐὰν εἴχατε καὶ τὸ πλάφι μας καὶ τὸν καφέν μας καὶ τὸν χαλουβάν μας, ἡ Λεμησσὸς θὰ μετεβάλλετο εἰς κῆπον τῆς Ἐδέμ, κατὰ τὴν Βηκονοφῆλειον ἑκφρασίαν, καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς εἰς ἡμῖν θεοῦ. Ἰδατε τὴν Λάρνακα. Οἱ Ἄγγλοι τὸν πόδα τῶν ἐν Λάρνακι ἐπάτησαν. Εὐθὺς δὲ ὡς ἐκ θαύματος καὶ οἴκοι νεόκτιστοι ἐφάνθησαν, καὶ νύμφαι μειδιῶσαι, καὶ σαρμοὶ, καὶ μπακλαβάς. Ἐξ δ' ἔτη ἤρκεσαν, ὅπως ἡ Λάρναξ μεταβλήθη εἰς πτερόεσσαν ὄρνιν καὶ ἀναβῆ εἰς τοὺς αἰθέρας. Ἡ Λεμησσὸς θὰ τὴν ἀκολουθήσῃ καὶ ἡ Λευκωσία δὲν θὰ μείνῃ μόνη ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ Κύπρος μεταβλήθησεται εἰς παράδεισον, ἀλλὰ παράδεισον πτερόεντα, κ ι ν η τ ὶ ν, καθὼς τὸ Κακουργιοδικεῖον τῆς Κύπρου, ἢ κάλλιον εἰπεῖν, καθὼς μερικοὶ τῶν ναυιράδων καὶ μεμουρίδων, οἵτινες ὡς χελιδόνες ἀπέπτησαν εἰς ἄλλα κλίματα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ ψύχους καὶ τῶν καταγίδων ἐν Κύπρῳ.

Και πώς όχι; Ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην καὶ ἐξηγουμένην Κυβέρνησιν μας δὲν προοδεύομεν ἐν πᾶσιν; Ἐὰν δὲ ἀποτινῶμεν ἐτησίως εἰς φόρους ἑκατοστῶν λιρῶν περισσότερον ἢ ἐπὶ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, δὲν εἶνε δίκαιον ἄρα γε νὰ πράττωμεν τοῦτο, ἀφοῦ ἐν πᾶσι προοδεύομεν; Οἱ πτωχοὶ πατέρες μας, ἐπὶ παραδείγματι, ὧν οἱ περισσότεροὶ οὐδὲ λαπὼν οὐδέποτε ἐκάπνισαν, ποῦ εἶδον ἢ ἐγνώρισαν τὴν ὀ λ γ α ν ἢ τὸ κ ε ρ α σ ὶ, τὰ ζυθοπωλεῖα καὶ τὰς ζυθοπώλιδας; Ποῦ ἐφαντάζοντο νομοθετικὸν σῶμα καὶ ἐλευθερίαν, ἐνδεδυμένην ὡς χορεύτριαν καὶ ὁμιλοῦσαν τρεῖς διαφόρους γλώσσας; Ἦτο ἄρα γε δυνατὸν νὰ φαντασθῶσι τὴν ὑπάρχουσαν σήμερον ἰσότητά, (τὴν ἀρχίζουσαν ἀπὸ τῶν τετρακοσίων λιρῶν καὶ καταλήγουσαν μέχρι τῶν πενήτηκοντα γροσίων; Ἦτο δυνατὸν νὰ φαντασθῶσι τὴν ὑφισταμένην σήμερον ἀδελφότητα, τὴν ἀδελφοποιήσασαν τὸν κύνα καὶ τὴν γαλῆν, τὴν ἔριφον καὶ τὸν λύκον; Πιστεύετε, φίλε Σαλπικτά, ὅτι ἡ ἐν πᾶσι πρόοδος ἡμῶν ἐφθασεν εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο σημεῖον, ὥστε ἐλησμονήσαμεν πλέον καὶ ποῦ ἐγεννήθημεν καὶ ποιοὶ μᾶς ἐγέννησαν; Εἶνε ἀληθές, ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα τῆς κοινοῦ ἔτη, ὅταν ἤρχισαμεν τὴν ἀνάβασιν, μερικοὶ ἐξ ἡμῶν διεμαρτυρήθησαν καὶ οἱ ἀνόητοι ἔσχον τὸ θάρρος νὰ ἐκφράσωσι τὴν ἐπιθυμίαν, ὅτι ἔπρεπεν ἀντὶ νὰ ἀναβῶσι, νὰ κατέλθωσι πρὸς τοὺς ἀδελφούς των. Ἀλλὰ σήμερον τὰ πράγματα ἤλλαξαν. Τοὺς ἀδελφούς ἀφήκαμε μακρὰν, καὶ ἀναβαίνομεν, ἀναβαίνομεν ὡς τὸν Ἴκαρον. Ἀφοῦ ἔχομεν νομοθετικὸν σῶμα, ἀφοῦ ἔχομεν ἀγγλικὰ δικαστήρια, ἀφοῦ οἱ υἱοὶ μας μαυθάνουσι τὸ yes, ἀφοῦ ἔχομεν τοῦτο, ἀφοῦ ἔχομεν τοῦτο, ἀφοῦ ἔχομεν ἐκεῖνο, ὅποιος τολμᾷ πλέον νὰ σκεφθῆ περὶ τῶν πτωχῶν ἀδελφῶν του, ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῶν ὁποίων ἐχύθη ἄλλοτε τόσον αἷμα καὶ ἐγένοντο τοσαῦτα θύματα; Ἄλλ' ἐὰν πάθωμεν ὅ,τι ἐπαθε καὶ ὁ Ἴκαρος; Οὐφ! φωνάζουσιν οἱ μὲν· οὐφ! φωνάζουσιν οἱ δὲ· Καλὰ. Κἀγὼ φωνάζω οὐφ! ἀλλὰ... ἀλλὰ... Ἀνόητος ἐγεννήθηκα καὶ ἀνόητος θ' ἀποθάνω. Προχθὲς ἦτο ἡ δίκη τοῦ Γέρδωνος καὶ τοῦ Κρόκερ. Ἦλθον δικηγόροι μὲ μπερῦκες τρεῖς. Ὁ εἰς ἐζήτη τὴν τροποποίησιν τῆς ἀγωγῆς, ὁ ἄλλος δὲν τὴν ἐδέχετο. Ἄλλ' ὑπερίσχυεν ἁπλῶς. Ἦλλαξαν καὶ οἱ δικασταί. Ὁ τῆς Λευκωσίας ἀπῆλθεν εἰς Λάρνακα καὶ ὁ τῆς Λάρνακος ἦλθεν εἰς Λευκωσίαν. Διατί; Αἱ! ὑπάρχουσι πολλὰ τὰ ὅποια δὲν γνωρίζομεν, καὶ καλλίτερα νὰ μὴ τὰ γνωρίζωμεν. Πιστεῖτε καὶ μὴ ἐρεῦνα. Τοῦτο διδάσκουσιν ἡμῖν οἱ νέοι μας, κύριοι καὶ τοῦτο πρέπει νὰ τὸ μάθωμεν. Τῆ δευτέρᾳ ἤλλαξαν οἱ Ἑγγλέζοι καὶ τὴν αἰθούσαν τοῦ Δικαστηρίου. Συνεδρίαζον πρωτοδικῶς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἐφετείου. Διατί; Διό

τι... διότι ἴσως οἱ περιεργεῖ ἐγγύριοι ἦσαν πολλοὶ καὶ ὑπῆρχον μερικὰ πράγματα, τὰ ὅποια δὲν ἔπρεπε νὰ μάθωσι. Περὶ τῆς πολυθρηλήτου ταύτης ὑποθέσεως θὰ γράψω ὑμῖν τὰ δέοντα διὰ τοῦ προσεχοῦς.

Λευκωσία

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐπὶ τὴν μερικὰ σκούρια κεφάλια τὰ ὅποια ἀφοῦ εἶδαν ὅτι ἡ «Σάλπιγξ» γράφει καμιάν φορὰν μὲ γλώσσα, ποῦ τὴν καταλάβουν, νομίζουν ὅτι τοὺς παρουσιάσθη ἡ εὐτυχισμένη ἐποχὴ νὰ δεῖξουν καὶ ἐκεῖνοι ὅτι ξεύρουν τὸν ἀμπακὸν καὶ τὸ ψαλτήρι καὶ νὰ ἀπλώσουν τὴν σοφίαν των, καὶ μᾶς στέλλουν κατὶ σάλια μίξες, τὰ ὅποια, ἐπειδὴ ξεύρομεν ὅτι ἀκόμη δὲν ἐσκληρίθη τόσον ὁ στόμαχος τῶν ἀναγνωστῶν μας ὥστε νὰ μὴ ταράττεται ὅταν τ' ἀναγινώσκωσι, δὲν τὰ κηραχίζομεν, καὶ κακοφαίνεται εἰς τοὺς ἐὺ γ ε ν ε ῖ ς μας τοῦτους. Ἐχομεν ἕνα μάλιστα, ὁ ὅποιος, ἐπειδὴ δὲν ἐπράξαμεν ὡς θέλει, νὰ εὐχαριστηθῆ ἐκεῖνος καὶ ἀδιάφορον ἀν' ἀηδιάσωσιν οἱ ἄλλοι, συμβουλεῖει συνδρομητάς-μας νὰ μὴ μᾶς πληρώσωσι τὴν συνδρομὴν των, καὶ μᾶς τὸ μνηστικὸν ἀλλ' ἡμεῖς τοῦ λέγομεν ἔτσι δημοσίως ὅτι τὸ κεφάλι του θὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ὡς λυθία λίθος· ὅσα κεφάλια συμφωνήσῃ μετὰ τὸ δικόν του, ἄς μᾶς λείψῃ ἢ συνδρομή των. Πιστεύω νὰ σᾶς δημοσιεύσω κανὲν κομμάτι τῶν σοφῶν του διὰ νὰ ἐννοήσητε ἀπὸ ποῦν κεφάλι βγένουν, τῷ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ τὸ εἴπωμεν τώρα:

—Ἐ κυρά κυρά μου στάσου, κατὶ ἔχω νὰ σοῦ πῶ.

—Μέσ' εἰς τὸν δρόμον φίλτατέ μου, πῶς εἶν' τοῦτο δυνατόν;

—Ναὶ μὰ δὲν μπορῶ· θὰ σκάσω, ἄς ἐμβοῦμεν μέσα δῶ.

Καὶ οἱ φίλοι μας ἐμβαίνουν, 'ς ἕνα σπητι καὶ πικράτω, ἀδιάφορον ποιοῦ ἦτο τὴν ἀγάπην των θὰ ποῦσι, καὶ ν' ἀνοίξουν τὴν καρδίαν των, καὶ ὅποιος θέλει ἄς ἀκούσῃ. Μὰ ἐκεῖ ποῦ τὰ ἐλέγαν, νᾶσου καὶ τὸν οἰκοκύριον· «βρε τί θέλετ' ἐδῶ μέσα;—τὴν ἀγάπην μας θὰ ποῦμεν φίλε φιλοσοφικά»—βρε τὸ σπητι μου ἐμένα, εἶνε γιὰ τοὺς φιλοσόφους; ἔγεινε γιὰ ταῖς ἀγάπαις, καὶ τὰ πάθη τῶν καρδιῶν σας; ἔξω γρήγορ' ἀπὸ δῶ». Καὶ ἀρπάσσει ἕνα ξύλον, ποῦ τοὺς ἔκαμε καὶ βγήκαν, σὰν ποντίκιον ποῦ τὴν τρύπαν. Τότε λέγ' ὁ ἥρωάς μας· «τοῦτ' οἱ ἄνθρωποι εἶνε κτήνη· ἡ καρδιά των εἶνε ξύλον· πῶς θὰ δυναθῶν νὰ νοιώσῃ τί θὰ πῆ καρδιάς ἀγάπη, τί θὰ πῆ καρδιάς ἔρωσ, καὶ καρδιάς ἀναβρασμός; οὔτε τὸν Σαίξπηρον εἶδον, οὔτε Βίκτωρ Οὐγώ· πῶς θὰ

ἐννοήσῃ ὅτι σὰν αὐτοὺς εἶμαι καὶ ἐγώ, διὰ νὰ μὲ ἐκτιμήσῃ καὶ ν' ἀνοίξῃ καθε σπητι, νὰ μὲ δέχωνται νὰ λέγω, τῆς μου καρδιάς τὸν καμὸν; πᾶμεν φίλη· πᾶμεν τώρα, καὶ ἐς ἄ λ λ ο τ ε ἰ ὡς βλέπετε, ἡ φιλοσοφί' ἐχάθη, ποῦ τὸν κόσμον τὸν ἀχρεῖον· ἔρωσ ἔλειψε· θὰ σβύσῃ, καὶ ἡ Σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες, ἄμ' ἡμεῖς οἱ δὲν μας φίλη, λείψωμεν ἀπὸ τὸν κόσμον.

Λάρνακι τῆ 15 Δεκεμβρίου 84.

Φίλε Σαλπικτά.

Σπουδαία ἀνακάλυψις.

Ἀνύψωσις ἀνύψωσις τῆς κλειψιάς εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον, γιὰ νὰ εὐρῆ δουλειᾶν ἢ ἀστυνομία, ὅπως ζητῆ ὁ κυνηγὸς κυνηγί, ὁ παπᾶς μνημόσυνα καὶ ὁ δικηγόρος δίκας, ἔτσι καὶ ἡ ἀστυνομία μᾶς ζητεῖ δουλειᾶν καὶ μάλιστα ἂν προκοπῇ, θὰ πιάσῃ καὶ δέκα λίρας πικρῶσι. Μωρὲ μπερῶ Κυρὰ ἀστυνομία, ἐμπρὸς Κ. ἢ δέκα κότζινες ἀξίζουν μὲ τὴν σημερινὴν σκατοπαραδίαν.

Ἀνεφάνησαν δεκατισταί, ἰσποδεκατοῦντες τὴν δεκάτην, ἀνευ χαρτοφυλακίου, ἀνευ πιττακίου, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐθεωρήθησαν ὡς μὴ τίμιοι δεκατισταί· μαντεύσατε ἐκεῖνον ἔδωκε ζ ω ἦ ν, ἄ δ ε ι α ν, δ ι α τ α γ ἦ ν, σ π ε ρ μ α νὰ γεννηθῶσιν οἱ τοιοῦτοι εἰδους δεκατισταί· περριμείνατε ἀκόμη ὀλίγον νὰ μᾶς ἔλθῃ ὁ νέος Καζαμίας, ἴσως τὸ γράφει μέσα· ἀλλὰ τί Καζαμίας ἀδελφέ, γιὰ νὰ χολοσκάσετε κρητεροῦντες τὸν Καζαμίας, δὲν πιστεύω νὰ ἐλησμονήσατε τὴν κοινὴν παροίμιν· «τὸ ψάρι ποῦ τὴν κεφαλὴν βρωμεῖ καὶ κατὰ τὸν δασκαλὸν ποῦ κάθησαι ἔτσι γράμματα μαυθάνεις». Ἀφοῦ λοιπὸν τὸ κακὸν ἐφάνη μὲ βαθεῖαις ταῖς ρίζαις, ἐλάτε σεις οἱ δυνατοὶ καὶ μὲ τὰ δυνατὰ σας μέσα, νὰ τὸ ξεριζώσωμεν μὲν καὶ ἔξω. Ν' ἀλλάξητε τὸ σύστημα τῆς δεκάτης, νὰ γλυτώσῃτε σεις οἱ ἄρχοντες ποῦ ταῖς κλειψαῖς, οἱ γεωργοὶ ποῦ ταῖς πικουτοῦρες καὶ τὸ πτωχὸν ταμεῖον μας, ποῦ ταῖς μεγάλαις μισθοδοσίαις. Τὸ καυμῆνον τὸ Νομοθετικὸν ἀπὸ πέροι σὰν νὰ πῆρεν μυρωδιὰν ὅτι παντὶ βρωμᾷ, καὶ ἐφώναζεν εἰς τὴν βουλὴν ν' ἀλλάξητ' ὁ σύστημα τῆς δεκάτης, ἀλλὰ ποῖος τοῦ ἔβαλε φτί; Ἐξέκκερε τώρα σσηλλοκούμπαρε, ἄς τὰ βρῆτ' ἡ κεφαλὴ σου.

Διάλογος δύο Οἰκογενειάρχων,

Εὐτυχὶ καὶ Σολομοῦ.

Σ. Καλημέρα Μάστορ Εὐτυχί.

Ε. Καλημέρα Μάστορ Σολομῶ.

Σ. Τί ἔχεις Μάστορ Εὐτυχί καὶ εἶσαι συλλογιαμένος;

Ε. Εἶμαι συλλογιαμένος; ὄχι ἀδελφέ εἶμαι νὰ χάσω τὰ μραλά μου· καὶ ἀντὶ Εὐτυχὶ ποδῶ καὶ νὰ πάη νὰ μὲ φωνάζῃς Δυστοχὴ γιὰ τὴν ἔγινε 70 γρονῶν ἄνθρωπος καὶ

ἔτσι μασκαλαῖηκι ἐν το πάθα ποτέ μου. Νὰ δώσω μάστρο Σολομῶ 35 μάλια νὰ πάρω 40 ὀκάδ. σιτάρι, καὶ ἔπειτα νὰ μοῦ γυρεύουν 70 ριάλια γιὰ νὰ μοῦ δώσουν 40 ὀκ. κάρβουνα; καὶ ποῦ νὰ εὔρω τὰ 70 ριάλια γιέ μου; Ἐρώτησα ἕνα κάρβουνάρη, γιατί τ' ἀκριβῶσαν τόσο, καὶ μοῦ εἶπε, δὲν ἤξεύρεις φαίνεται πόσον μίρι μᾶς πέρνει ὁ πελατιές σας σήμερα καὶ γι' αὐτὸ μὲ ἐρωτᾶς. Ἐφριζα μάστρο Σολομῶ γιὰ τὸν νέον πετεινὸν τοῦ Δημαρχείου ποῦ νὰ τὸ πάρῃ ἢ εὐχοῦλλά μου ἢ ἀξινάστραφη, γιατί ἔγινεν αἰτία νὰ μείνω ἀμαγεύρευτος.

Τ ὀ π ε π ρ ω μ ἔ ν ο ν .

Ἡ Κύπρος πρέπει νὰ μεταμορφωθῇ εἰς Ἀραπὶαν γιατί ἔτσι τὸ θέλουν οἱ Δημοκυβερνήται, οἵτινες μᾶς παρήγγειλαν καὶ ζυγίζωμεν τὰς βάλιας βαμβακίων μὲ "Ρότολα". Ἀκοῦς ἀδελφέ ρότολα· ἐζητήθη ἡ λέξις ρότολα εἰς ὅλα τὰ λεξικά τοῦ κόσμου, καὶ ποῦ νὰ τὴν εὔρησ, παρὰ σὸ ὄνομα τοῦ κανταρτζή κομποστικῶς ἀπαντῶντος, ὅτι εἶνε ἡ ἀράπικη ὀκκά. Τότε ἐτραβήσαμεν τὰ γένεα μας, καὶ εἴπαμεν ἀπὸ Ζουλοῦδες ποῦ μᾶς ἔκαμε τὸ Δημαρχεῖον μὲ τοὺς δημοτικούς φόρους του, τώρα θέλει ἵνα μᾶς κάμη καὶ "Ἀλλαῖσελμακ". χὰ χὰ χὰ. ●εἰς δὲν θέλεις Χριστέ μου πηπούτζα ἰκόσινα θὰ φορήσῃς. Ἀφοῦ ἐχαθῆκαν τὰ καντάρια καὶ καλάντζες κατηντήσαμεν στὰ ρότολα. Μὴ χειρότερα.

Κάζα νόβα.

Κύριοι προεστώτες (μὲ προστελλίνας) μιᾶς πολυπληθοῦς κωμοπόλεως.

Δὲν αἰσχύνεσθε, ἀνίσχυντοι παντοῖσι τρόποις [εἰς τινὰς μόνον γνωστούς] ἐμποδίζοντες τὴν τῶν γραμμάτων διάδοσιν εἰς τὰ δύτηνα τέκνα τῆς κωμοπόλεως σας, ἀτίνα τοσοῦτον ἔχουσι τὸν πόθον νὰ γευθῶσι παιδείας, ὥστε ἐνοήσαντα, φαίνεται, τὸν δολιχάτην σας σκοπὸν, καταρῶνται καὶ ἴσαι θὰ καταρῶνται ὑμῶν, παντὶ σθένει προσπαθῶντων νὰ ἀναχαιτίσῃτε τὸν πρὸς τὰ γράμματα ἐνθερμον (ζῆλον αὐτῶν δι' ὅπως ἰδιοσελεῖς σκοπούς, οἵτινες δὲν λανθάνουσιν εὐτυχῶς πάντα· ὡς ἐσφαλμένως νομίζετε; Οὐδὲν ἄλλο δύναται τις νὰ σᾶς ἀποκαλέσῃ εἰμὴ φωτοσβέστας καὶ τῆς ἀγαθῆς ἐκείνης κοινότητος ὑλετήρας, διότι αἱ πράξεις σας, καίτοι τεχνήντως περιεκαλύφθησαν ὑπὸ χρυσῶδους τινὸς χροιάς εἰς τρόπον ὥστε προκείμενου περὶ τῆς ποιότητος αὐτῶν ν' ἀπατῶνται οἱ μηδ' ὑποχόντες εὐκαιρίας νὰ ἐξετάσωσιν αὐτὰς ἐκ τοῦ πλησίον, φέρουσιν ἐν ἑαυταῖς σατανικὴν ἀσχημίαν, καὶ ἡ ἀσχημία αὕτη λανθάνει τινὰς μόνον τῶν μακρῶν ὑμῶν τυχανόντων, οἵτινες οὐ μόνον ἐσφαλμένην περὶ ὑμῶν ἰδέαν ἐσχημάτισαν, ἀλλὰ καὶ ἀγνοοῦ

σιν ἔτι, ὅτι τὸ διάφραγμα, ὅπερ ὑφίσταται μετὰ τῶν γραμμάτων καὶ τῶν συνεγχευμένων σας, ὑφ' ὑμῶν κακοβούλως ἐτίθη· ἐπειδὴ δὲ κατὰ συνέπειαν ἀγνοοῦσι καὶ τὸν σκοπὸν ἐφ' ᾧ τοσοῦτον τὰ γράμματα ἀπεστράφητε, ὥστε καὶ διὰ ροπαλῶν κινδυνεύετε νὰ τὰ καταδιώξῃτε, καθήκον ἀπαραίτητον θεωρῶ ἐν συντόμῳ νὰ ἐκθέσω αὐτὸν, ὅπως πασιδῆλον καταστῇ, ὁποῖον αἰσθημα φιλοπατρὶκῶς ἐν ὑμῖν ἐνοικεῖ καὶ εἰς ποῖον σημεῖον φιλομουσίας ἐφθάσατε.

Παρὰ πᾶσαν ὑμῶν προσδοκίαν ἀνεκαλύφθη, Κύριοι, ὅτι παντὶ σθένει πειρᾶσθε νὰ θέσητε τέρμα, εἰ δυνατόν, εἰς τὴν πρὸς τὰ γράμματα τάσιν τῶν τλημόνων συγκωμοπολιτῶν σας ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπωφελῆσθε τὴν ἀμάθειάν των καὶ οὕτω νὰ αἰσχροκερδῆτε παρ' αὐτῶν (ὡς ἀνεκαθεν τοῦτο ποιῆτε) οὐδόπως ὑπ' ὄψιν ἔχοντες, ὅτι ἡ ἀξιοποιος αὕτη πράξις σας καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι λανθάνει πάντας τοὺς θνητούς, εἶνε γνωστὴ εἰς τὸ ἀθάνατον καὶ ὑπέρτατον ἐκεῖνο διορατικὸν ὄν, ὅπερ λεπτομερῶς γινώσκει οὐ μόνον τὰς πράξεις ἐνὸς ἐκάστου, ἀλλὰ καὶ τοὺς μυστηριοδεστάτους αὐτοῦ διαλογισμούς.

Ἀναλογίσθητε ὁθεν, πρὸς θεοῦ, ὅτι βαρὺ τάτην τὴν εὐθύνην φέρετε ἐνώπιον τοῦ ἀδυσωπήτου καὶ ἀδεκάστου ἐκείνου κριτοῦ, μάθετε, ὅτι τὸ ἀτομικὸν συμφέρον δέον νὰ θυσιάζηται ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ καὶ ἀρκέσθητε πλέον εἰς ὅ,τι μέχρι τοῦ νῦν ἐν ἀδικίαις ἐκερδήσατε παρὰ τῶν ταλάνων ἐκείνων ἀνθρώπων, οἵτινες ἐξ ἀνάγκης ὑποχείριοί σας, οὕτως εἶπεν, κατέστησαν καὶ τῶν ὁποίων αἱ νυχθημερῶν καθ' ὑμῶν ἀναπεμπόμενα ἀραὶ δὲν θέλουσι ποσῶς ἀποβῆ ὅπως κεναί. Ἐν τέλει ἔστω εἰς γνώσιν σας, ὅτι ἂν τὰ παρόντα δὲν ἰσχύσωσι νὰ ἐπενέγκωσιν ὑμῖν μικρὰν τινα διέρθρωσιν, θὰ περιστῶμεν ἐξ ἀπαντος εἰς ἀνάγκην νὰ ἄρωμεν τὸν περιεκαλύπτοντάς πεπλον, ὅπως αἱ ἀνεκκλήτοι ὑμῶν ἀσχημίαι ἐκτεθῶσιν εἰς τὸν κόσμον καὶ διατρανωθῇ, ὅτι σεῖς ἀνθρωπόμορφα κτήνη, σκοπεῖσθε ν' ἀποκτηνώσῃτε ὀλόκληρον κοινωσίαν, ἧς ἡ ἐκπαίδευσίς τὰ βέλτιστα ὑπὸ σκενέται τῇ φιλῇ ἡμῖν πατρίδι.

Γρονθοκόπανον.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα τὸ γομ. Γρ. 140

Κρασία νέα τὸ γομάρ. 50—125

Ρακή 19 βαθμ. ἢ ὀκά 1 καὶ 30

Σταφίδα μαύρη 35]40

σταφίδα ξηρά 1. 5]40

Χαρούπια τὸ χαλεπικὸν καντάρ. γρ. 85 εἰς τὰς ἀποθήκας

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ σίτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—20.

ἢ κριθή ,, [16 ὀκ.] 11—12.

κρέας βοδινὸν ἢ ὀκά γρ. 10—11

,, προβατίσιον ,, 11—12

λάδι νέον ἢ λίτρα ,, 16—17

Λύσις τοῦ 38. αἰνίγματος

ἄπιστος—πιστός—ιστός

Λυτῆρες οἱ Κ. Ν. Γ. Μκληκίδης καὶ Γ. Κάρταλις ἐν Λεμησσοῦ.

Λύσις τοῦ 39 αἰνίγματος.

μηρὸς—Ὀμηρος

Λυτῆρες οἱ Κ. Π. Χ. Μοδινὸς καὶ Χ. Θ. Ἀράπης ἐν Λεμησσοῦ.

Αἶνιγμα 40.

Τοῦ ὄλου μου εἶν' εὐκόλος

ὡ φίλε μου ἢ λύσις,

διότι χαμπεπέστερον

δὲν ἔπλασεν ἡ φύσις.

Ἀλλὰ τῶν δύο πρώτων μου

μελῶν ἀνάγκην ἔχεις

καὶ ἄνευ τῶν τελευταίων μου

νὰ ζήσης δὲν ἀντέχεις.

Λεμησσοῦ.

Ε. Κ. Δ.

Λύσις τοῦ ε'. προβλήματος

(Τὸ α' βαλάντιον εἶχεν 80 γρ. καὶ τὰ β'. 112.)

Λυτῆρες οἱ Κ. Σ. Λοβαρίδης καὶ Π. Χ. Μοδινὸς ἐν Λεμησσοῦ.

Πρόβλημα στ'.

Ἐπάρχει ἐν παιγνίδιον ὀνομαζόμενον "Ζαντρίκιον" τὸ ὁποῖον διαιρεῖται εἰς 64 τετράγωνα· τὸ παιγνίδιον τοῦτο τὸ ἐφεῦρε κάποιος Ζαντρίκιος· τόσο δὲ ἤρρεεν εἰς τὸν Βασιλέα ὥστε εἶπεν εἰς τὸν Ζαντρίκιον νὰ ζήτησῃ ὅ,τι θέλει καὶ θὰ σοῦ τὸ δώσῃ ὁ Ζαντρίκιος ὁμοῦ δὲν ἤθελαι τίποτε, παρὰ νὰ τοῦ δώσῃ ἕνα κόκκον σίτου διὰ τὸ πρῶτον τετράγωνον, δύο διὰ τὸ δεύτερον, τέσσαρας διὰ τὸ τρίτον καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς νὰ διπλασιάζονται οἱ κόκκοι εἰς καθὲ τετράγωνον ἕως οὐ τελειώσουν καὶ τὰ 64 τετράγωνα τοῦ παιγνιδίου. Πόσον λοιπὸν σιτάρι ὄφειλε νὰ δώσῃ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν Ζαντρίκιον, καὶ ἠνχηκασθῇ νὰ τὸν παρακαλέσῃ νὰ μετριάσῃ τὴν ἀπαιτήσιν του;

Κωνστ. Αἰμιλίδης.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.